

Arrest

nr. 282 748 van 9 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. WORONOFF
Roodebeeklaan 44
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 11 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 juni 2022 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. WORONOFF en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Tirana en bezit u de Albanese nationaliteit. U huwde met J. H. (...) en samen kregen jullie drie kinderen. Uw man was actief voor de Democratische Partij in Albanië. Hij was onder meer voorzitter van de verkiezingscommissie en was achter de schermen in dienst van de partij. Omwille van zijn politieke voorkeur verloor hij in 1997 zijn job als politieambtenaar en in 2014 als elektricien bij O. (...), een energiebedrijf van de overheid. Hij vocht zijn ontslag bij O. (...) aan en kreeg

uiteindelijk in 2017 gelijk. In 2014 werd u op het werk beschuldigd van corruptie – u was hoofdverpleegkundige op de oncologische dienst in Tirana – en werd gedegradeerd. Anderhalf jaar lang moest u zich gaan aanmelden in de rechtbank. Toen de Socialistische Partij in 2017 opnieuw de verkiezingen won, escaleerden de problemen. Alle leden van de verkiezingscommissie, waarin uw man zich engageerde, werden met een pistool bedreigd door de autoriteiten, ook uw man. Ook uw kinderen kregen problemen. Ze werden enkele keren per week op weg naar en van school bedreigd door onbekenden. Auto's trokken hard op om jullie schrik aan te jagen of belagers toonden jullie een wapen om hun middel en zeiden tegen uw kinderen dat jullie elkaar snel weer zouden zien. Vooral uw zoon werd gevisieerd maar hij had gezien zijn jonge leeftijd – hij zat in het tweede leerjaar – nog niet goed door wat er gebeurde. Uiteindelijk zag u zich genooddaakt om uw ontslag in het ziekenhuis in te dienen. Jullie hadden genoeg van de situatie en verlieten op 6 september 2018 Albanië. Het doel was met heel het gezin door te reizen naar het Verenigd Koninkrijk maar dit bleek financieel niet haalbaar. Op 7 september 2018 bracht u uw drie kinderen in veiligheid bij uw zus in Luik en zochten jullie voor hen naar een school. Via de notaris gaf u toestemming om de kinderen toe te vertrouwen aan uw zus. Ze kregen hier ook een voogd toegewezen. Na twee weken reisden u en uw man van België naar Italië waar u familie had wonen om jullie sporen uit te wissen: u was immers bang dat jullie werden achtervolgd. Op 5 december 2018 keerden jullie van Italië terug naar België omdat uw man een mogelijkheid had gevonden om naar het Verenigd Koninkrijk te gaan en er te werken. U keerde daarop terug naar Albanië in de hoop dat de situatie zou verbeteren. U verliet uw woning in Tirana en verbleef voornamelijk bij uw zussen en broers in Pukë zodat u niet in het oog zou springen van jullie belagers die behoren tot de staat. U kwam niet buiten en deed binnenshuis de boekhouding voor het café van uw zus. U reisde één keer naar België voor de verjaardag van uw zoon en keerde nadien terug naar Albanië. Omdat u uw kinderen niet langer kon missen, reisde u op 25 november 2021 definitief naar België. Op 7 februari 2022 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat uw kinderen onmogelijk kunnen terugkeren naar Albanië. Dagelijks worden er kinderen aangevallen en vermoord en u vreest dat ook zij vermoord zullen worden. Uzelf wenst in België te blijven omdat u uw kinderen niet meer kan missen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uitgereikt op 1 november 2021; uw identiteitskaart, uitgereikt op 1 november 2021; uw rijbewijs, uitgereikt op 4 november 2021; uw CV; twee diploma's van uw studie verpleegkunde; een bewijs van het lidmaatschap van uw man bij de PD; een bewijs dat uw man lid was van de centrale verkiezingscommissie op 21 juni 2015; uw vliegticket van Tirana naar Charleroi op 25 november 2021 met boardingspas en een ticket van 5 december 2021 van Charleroi naar Tirana; een arrest van het Hof van Beroep in Tirana d.d. 19 januari 2017 waaruit blijkt dat het vonnis gevelde door de rechtbank van eerste aanleg bevestigd wordt en O. (...) werd veroordeeld tot het betalen van tien maanden loon omwille van een onverantwoorde ontbinding van de arbeidsovereenkomst en twee maanden loon omwille van het niet respecteren van de arbeidsovereenkomst; het uitvoeringsbevel van voorgaande beslissing, uitgevaardigd op 7 juli 2015 en uitvoerbaar op 30 januari 2017; en een attest van de PD d.d. 5 oktober 2018 waaruit blijkt dat uw man sinds 1998 lid is van de PD, voorzitter was van de afdeling 22/1, verantwoordelijk was van het kiesbureau voor de voorgaande verkiezingen, hij van 1992 tot 1997 politieambtenaar was maar ontslagen werd toen de socialistische aan de macht kwamen, hij van 2005 tot 2014 werkte bij O. (...) maar ontslagen werd om politieke redenen, hierna de gerechtelijke procedure won en hij met zijn leven bedreigd werd tijdens de verkiezingen van 2017 door de staatspolitie en criminele groeperingen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U stelde Albanië verlaten te hebben omdat uw gezin problemen ondervond ten gevolge van het engagement van uw echtgenoot bij de Democratische Partij van Albanië. Zo trokken verschillende auto's snel op in uw buurt en toonden verschillende personen wapens naar uw kinderen.

Vooreerst dient er gewezen te worden op jullie houding. Nadat u uw kinderen in 2018 naar uw zus bracht, keerde u immers opnieuw terug naar Albanië, waar u nog drie jaar (probleemloos) verbleef. U kwam bovendien op 4 februari 2020 naar België voor de verjaardag van uw zoon waarna u naar Albanië (en zelfs af en toe naar Tirana, waar uw gezin nochtans alle problemen had) terugkeerde. Gevraagd waarom

u de kinderen in veiligheid bracht bij uw zus, maar uzelf niet, stelde u dat u hoopte dat de toestand in Albanië zou verbeteren en u het land niet wou verlaten omdat u er uw leven en rijkdom had. U beseftte evenwel dat het er elke dag slechter aan toe ging en er dagelijks mensen worden vermoord. Omdat u uw kinderen zodanig miste, kwam u ook naar België (CGVS, p. 6-7, p. 10 en p. 17; CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Dat u uw kinderen in eerste instantie in België achterlaat omwille van de problemen van uw echtgenoot, maar zelf zonder hier om internationale bescherming te verzoeken terugkeert naar Albanië om er te wonen en te werken, terwijl u beweerde zelf ook in het bijzijn van uw kinderen door jullie belagers benaderd en bedreigd te zijn geweest (CGVS, p. 14; p. 17), is een houding die niet in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

U erkende weliswaar zelf niet meteen een persoonlijke vrees te koesteren en voornamelijk een vrees te hebben voor uw kinderen ten gevolge van de problemen van uw man (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vragen 3.4 en 3.5). In dit verband is het echter eveneens opmerkelijk dat uw echtgenoot sinds december 2018 in het Verenigd Koninkrijk aankwam en er sindsdien illegaal verblijft. Hij verzocht er tot op heden niet om internationale bescherming. U verklaarde dat uw gezin niet wist waar jullie met elkaar gingen samenkomen en dat er in het Verenigd Koninkrijk andere voorwaarden gelden dan in België. Als hij er om internationale bescherming zou verzoeken, zou dat betekenen dat jullie als gezin niet meer samen kunnen zijn, aangezien jullie er onmogelijk kunnen geraken (CGVS, p. 4-5, p. 7-8). Deze rechtvaardiging is echter niet afdoende. Volgens uw verklaringen heeft het lidmaatschap van uw man bij de PD jullie gebracht waar jullie nu staan (CGVS, p. 8). Naast het feit dat jullie gezin sowieso al jaren niet meer verenigd is, mag van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. De houding van uw man, met name dat hij in het Verenigd Koninkrijk ondanks de door u beweerde vrees in zijn hoofde niet om internationale bescherming verzoekt en er een illegaal bestaan leidt, kan dan ook onmogelijk in overeenstemming gebracht worden met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit geldt eveneens voor uw kinderen. Ook zij dienden na hun aankomst hier in 2018 geen (afzonderlijk) verzoek om internationale bescherming in, noch worden zij vermeld op uw bijlage 26. Dat u schrik had dat zij onder het gezag zouden komen van de staat (CGVS, p. 8), is, gelet op de door u beweerde vrees in hun hoofde, totaal onvoldoende om hun nalaten te staven. Zij beschikten hier bovendien over een voogd (CGVS, p. 9, p. 12 en p. 15). Dat u niet op de hoogte was van het feit dat uw kinderen om internationale bescherming hadden kunnen verzoeken (CGVS, p. 9), volstaat evenmin om uw nalaten te rechtvaardigen. Herhaald kan worden dat van een persoon, ook een minderjarige, die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt wordt verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden, zeker omdat uw kinderen vertegenwoordigd werden door een voogd.

Uw houding, de houding van uw echtgenoot en de houding van uw kinderen zijn bijgevolg helemaal niet in overeenstemming met een gegronde vrees voor vervolging noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade. De geloofwaardigheid en/of de ernst van uw beweerde problemen wordt hierdoor fundamenteel ondermijnd.

Dat de geloofwaardigheid van jullie problemen aanzienlijk in het gedrang is, blijkt eveneens uit het feit dat nergens uit de beschikbare informatie blijkt dat leden van de oppositie in Albanië vervolgd zouden worden omwille van hun politieke overtuiging en daarom het land zouden moeten verlaten. Geconfronteerd met de beschikbare informatie, bleef u volhouden dat elk oppositielid, zonder uitzondering, van hoog tot laag, wordt gevisieerd (CGVS, p. 13). Dit is niet ernstig. Dat uw gezin ondanks het beperkte politieke profiel van uw echtgenoot – u erkende dat hij gewoon behoorde tot het ‘voetvolk’ en een ‘pion’ of ‘soldaatje’ was (CGVS, p. 13) – omwille van zijn politieke activiteiten zou zijn bedreigd, is dan ook niet aannemelijk.

Dit wordt verder bevestigd doordat u amper iets wist over de personen die jullie gezin problemen zouden berokkend hebben en evenmin kon aangeven waarom net uw man en jullie kinderen gevisieerd zouden zijn geweest. Op de vraag waarom net uw man, die immers niet de enige PD-aanhanger in Albanië was, problemen kreeg, kon u niet antwoorden. Dit was volgens u zelfs niet van belang: de bedreigingen gingen simpelweg te ver. U stelde vervolgens dat niet enkel uw man problemen kreeg, maar ook andere leden en hun kinderen, al wist u niet wie. U kon zelfs geen één voorbeeld geven (CGVS, p. 8; p. 13). U wist bijvoorbeeld niet wat er met andere leden van de verkiezingscommissie, die net zoals uw man met een pistool werden bedreigd, is gebeurd (CGVS, p. 5). Ook wat betreft de identiteit van jullie belagers moest u toegeven niet te weten om wie het ging. Dit is niet redelijk. Uw man kende immers jullie belagers bij naam (CGVS, p. 14), waardoor enige kennis van uw kant op zijn plaats was. Dat u zich niet bezighoudt

met deze mensen en deze informatie op het internet gezocht kan worden, zoals u zich rechtvaardigde (CGVS, p. 8), overtuigt niet als uitleg hiervoor. Immers, van een verzoeker om internationale bescherming kan in alle redelijkheid worden verwacht dat hij of zij zich zo volledig mogelijk informeert over al deze elementen die rechtstreeks verband houden met zijn of haar vrees. Aangezien u dit manifest niet heeft gedaan, heeft u dan ook de door u beweerde problemen niet aannemelijk gemaakt.

Tot slot kan er opgemerkt worden dat u hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij/zij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

Julie gingen geen enkele keer naar de politie omdat u wist dat de staat achter jullie problemen zat: de politie danst naar de pijpen van de machthebbers, zoals de premier Edi Rama, waardoor er veel corruptie is (CGVS, p. 4-5 en p. 14-15). Een illustratie van de corruptie waartegen men niets kan beginnen is uw eigen onterechte veroordeling voor corruptie waardoor u werd gedegradeerd. Nochtans putte u naar aanleiding hiervan tevergeefs al uw beroepsmogelijkheden uit (CGVS, p. 15).

Uw beweringen over het onvoldoende functioneren van de autoriteiten in Albanië overtuigen echter niet. Naast het feit dat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bestaat bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen – indien de autoriteiten niet op de hoogte gebracht worden van feiten, kunnen ze hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden – blijken uw blote, niet concreet gestaafde beweringen niet in overeenstemming te brengen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Hieruit blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Ook hooggeplaatste socialistische kopstukken werden, in tegenstelling tot uw beweringen (CGVS, p. 16), de afgelopen jaren al veroordeeld, zoals recent nog de oud-minister van Binnenlandse Zaken. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van criminele feiten garanderen, blijkt tevens uit het feit dat, in tegenstelling tot uw bewering over de werking van de staat en de politie, de autoriteiten in jullie geval wel degelijk optraden naar aanleiding van door jullie aangekaarte wantoestanden. Zo verklaarde u dat uw man onwettig ontslagen werd, naar de rechtbank stapte en de zaak won (CGVS, p. 7). Uit de door u neergelegde documenten blijkt in dit verband dat zijn werkgever, een overheidsbedrijf, hem enkele maanden loon verschuldigd was als boete (CGVS, p. 11-12). Hieruit kan bezwaarlijk gesteld worden dat de Albanese autoriteiten niet optraden tegen onrecht dat uw man werd aangedaan. Dat u zelf volgens u onterecht werd veroordeeld voor corruptie – in dit verband bracht u evenwel geen enkel objectief begin van bewijs aan (CGVS, p. 15) –, kan geen enkele afbreuk doen aan de vaststelling dat uw echtgenoot, die de oorzaak van al jullie problemen zou zijn, naar aanleiding van zijn onterecht ontslag wel degelijk in het gelijk werd gesteld.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen, waarnaar u niet informeerde (CGVS, p. 16), ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. In tegenstelling tot uw blote beweringen dat de ombudsman er bijvoorbeeld enkel is voor de schone schijn (CGVS, p. 16), blijkt uit informatie dat wangedrag van politieagenten immers niet zonder meer gedoogd wordt en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die

dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit. Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat betreffende uw degradatie op uw werk ten gevolge van uw volgens u onterechte veroordeling voor corruptie in 2014 u geen actuele vrees koestert en dat deze degradatie bijgevolg geen verband houdt met uw verzoek om internationale bescherming (CGVS, p. 3-4; p. 15). Hetzelfde kan gesteld worden over uw zelfgenomen ontslag waartoe u in 2018 naar eigen zeggen door manipulatie gedwongen werd (CGVS, p. 7). U kon ondanks uw veroordeling wegens corruptie en ook na uw volgens u gemanipuleerd ontslag in 2018 steeds officieel werken en reisde hierna zelfs nog naar het buitenland waarna u (probleemloos) naar Albanië terugkeerde (CGVS, p. 4-5).

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw identiteit, uw nationaliteit, uw vliegbewegingen in 2018, uw opleiding, uw professionele activiteiten, het PD-lidmaatschap van uw man en zijn ontslag bij O. (...) staan immers niet ter discussie.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Aldus wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 57/6/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen “1 tot 3” van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “het beginsel van de goede administratie zowel als de onjuiste beoordeling”.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Verder merkt de Raad op dat vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392).

Waar verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoekende partij duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept zij zich niet op dienstige wijze op de schending van deze bepaling.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: “In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een

onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.5. De Raad wijst erop dat *in casu* in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat vooreerst de geloofwaardigheid en/of de ernst van de door verzoekende partij voorgehouden vrees ernstig ondermijnd wordt door (i) haar houding, de houding van haar echtgenoot en de houding van haar kinderen, (ii) het feit dat nergens uit de beschikbare informatie blijkt dat leden van de oppositie in Albanië vervolgd zouden worden omwille van hun politieke overtuiging en daarom het land zouden moeten verlaten, en (iii) de vaststelling dat zij amper iets wist over de personen die hun gezin problemen zouden berokkend hebben en evenmin kon aangeven waarom net haar man en hun kinderen gevisieerd zouden zijn geweest. Daarenboven wordt in de bestreden beslissing tevens omstandig gemotiveerd dat verzoekende partij hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt heeft dat zij voor de door haar aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten aanbrengt die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

2.2.6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Waar verzoekende partij oppert dat zij geenszins kan rekenen op de bescherming vanwege de Albanese autoriteiten, stelt de Raad vast dat zij geheel in gebreke blijft zulks *in concreto* aan te tonen.

Haar verwijzing naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin dienstig. Zij het vooreerst opgemerkt dat deze rechtspraak dateert uit 2014, waardoor er bezwaarlijk op gesteund kan worden om aan te tonen dat het verzoekende partij *anno* 2022 in haar land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. De geciteerde rechtspraak betreft bovendien individuele gevallen en heeft geen bindende precedentwaarde. De Raad onderstreept dat het verzoek van verzoekende partij op individuele wijze dient te worden beoordeeld, waarbij verzoekende partij haar nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk dient te maken. Echter blijft zij hiertoe manifest in gebreke.

2.2.7. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.8. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de

beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT